

Решение № 1018/08.07.2016

към дело: 20167030700190

Дата на заседание: 07/06/2016 г.

Съдия: Серафимка Мадолева

Съдържание

Производството по делото е образувано по жалба на С. ..., представлявано от Д. М. М., с адрес за кореспонденция: гр. С., ул. „...“ № ... срещу Решение № ДИ-00-10/01.03.2016 г., издадено от К. на О. Б., с което е отказан достъп до обществена информация, и е с правно основание чл. 40 от ЗДОИ.

В жалбата се навеждат доводи за нарушение на материалния закон, целта на закона и незаконосъобразност на решението на К. на О. Б.. Сочи се в жалбата, че в ЗУТ не е предвиден специален ред за достъп до информация, създавана и съхранявана от органите на публична власт, но обстоятелството, че заинтересуваните лица се известяват чрез съобщения за издадените актове, не изключва правото на гражданите и юридическите лица да получат достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ. Иска се отмяна на оспорения отказ и признаване правото на достъп до исканата обществена информация.

За жалбоподателя С. ... – гр. С., редовно призван, се явява адв. К.. Представена е писмена защита.

Ответникът Кметът на О. Б., редовно призван, се представлява от юрисконсулт, който оспорва жалбата.

По делото са представени доказателства.

Съдът, въз основа на събраните доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление до К. на О. Б. рег. индекс и дата ДИ-00-10/25.02.2016 г. Д. М. М., представляваща СНЦ „...“ – гр. С., е направила искане за достъп до обществена информация, а именно: 1. Колко заповеди са издадени от К. или упълномощено от него длъжностно лице с правно основание чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ за премахване на незаконни строежи на територията на О. Б. в периода от 26.11.2012 г. до момента на подаване на заявлението?; и 2. Какво е съдържанието на тези заповеди? Искат се копия от всяка една от съответните заповеди със заличени лични данни и имена на засегнатите лица, предоставени по електронен път или на интернет адрес съгласно чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗДОИ.

С Решение № ДИ-00-10/01.03.2016 г. Кметът на О. Б. е отказал достъп до обществена информация, с мотиви, че исканата информация не е обществена и съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ всеки гражданин има право на информация при условията и по реда на ЗДОИ, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. И тъй като ЗУТ е специален закон по отношение на ЗДОИ, проведените процедури и издадените актове по ЗУТ се издават и съобщават на заинтересуваните лица по предвидения в същия ред и не представляват обществена информация.

С оглед на така установеното, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от страна, за която административният акт е неблагоприятен. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Както се посочи по-горе, със заявлението е поискано: 1. Колко заповеди са издадени от К. или упълномощено от него длъжностно лице с правно основание чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ за премахване на незаконни строежи на територията на О. Б. в периода от 26.11.2012 г. до момента на подаване на самото заявление.

Основният въпрос в случая е поисканата информация от Д. М. М., представляваща СНЦ „...“ – гр. С., представлява ли обществена информация по смисъла на ЗДОИ.

Конституцията на Република България в чл. 41 регламентира едно от основните човешки права – това на достъп до обществена информация. Това право е предмет и на тълкуване по конституционно дело № 1/1996 год., в което е посочено, че правото на достъп до информация произтича от принадлежността му към общопризнати ценности, закрепени и в основни международни актове, както и от самия конституционно установен ред, чиято същност е

демократичният процес, и който се крепи върху информационното мнение на публиката. В съответствие на конституцията законодателят е предвидил различни правни средства за достъп до обществена информация с оглед произход, съдържание и значение на информацията за правните субекти на ЗДОИ и регламентира един от способите за упражняване на конституционното право на достъп до информация. В чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е дадена дефиниция на понятието „обществена информация“, достъпът до която законът регламентира. Съгласно текста, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в страната и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. За тази информация законодателят е създал и изричното задължение на субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ да я предоставят. ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи – в чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ се сочи, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространение на такава информация, такъв ред е регламентиран в АПК чл. 12, ал. 2 от АПК. В нормата на чл. 12, ал. 2 от АПК е регламентирано правото на страните в производството на достъп до информация, а по отношение на трети лица спрямо конкретното производство е предвиден достъп по реда на ЗДОИ. Ако едно лице няма качеството на страна в административното производство, правото на достъп до информация може да се реализира по реда на ЗДОИ, но само в случаите когато исканата информация отговаря на изискванията на специалния закон. Предвид изложеното съдът следва да прецени дали търсената информация със заявление № ДИ-00-10/25.02.2016 год. е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, дали за нея съществува друг ред за достъп или не. Както се посочи, исканата информация е: Колко заповеди са издадени от К. или упълномощено от него длъжностно лице с правно основание чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ за премахване на незаконни строежи на територията на О. Б. в периода от 26.11.2012 г. до момента. В тези производства сдружението не е било страна и не може да иска достъп по реда на АПК. В ЗУТ също не е предвиден такъв достъп до тези заповеди. Това ще рече, че исканата информация може да се получи по реда на ЗДОИ. Съдът приема, че исканата информация по подаденото заявление е обществена такава, тъй като съгласно чл. 5, ал. 1 от ЗУТ общинските съвети и кметовете на общините, в рамките на предоставената им компетентност, определят политиката и осъществяват дейности по устройство на територията на съответната О.. Съгласно чл. 225а от ЗУТ кметовете на общината или упълномощено от него длъжностно лице издават заповеди за премахване на строежи от четвърта до шеста категория, незаконни по смисъла на чл. 225, ал. 2, или части от тях. В случая тази информация, която създава К. на общината по отношение на издадени заповеди за незаконно строителство, е обществена такава, защото кметовете определят политиката и осъществяват дейности по устройство на територията. Устройството на територията и спазването на законовите изисквания за него, включително и издаване на заповеди за премахване на незаконно построени строежи, е част от обществения живот в страната и конкретно в отделните общини и гражданите трябва да имат възможност да си съставят мнение за работата на компетентните органи, в случая К. на О. Б..

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че исканата информация е обществена. Като е достигнал до обратния извод и е отказал даването на такава информация, кметът на О. Б. е постановил един незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на делото неоснователно е искането за присъждане на разноски от процесуалния представител на ответника.

На основание чл. 172, ал. 2, вр. чл. 173, ал. 2 от АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ДИ-00-10/01.03.2016 год. на К. на О. Б..

ВРЪЩА преписката за произнасяне от К. на О. Б., съобразно мотивите на решението.

ОТХВЪРЛЯ искането за заплащане на разноски от процесуалния представител на ответника.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението на страните пред
Върховен административен съд на Република България – гр. С..
Съдия: /п/ Серафимка Мадолева

Вярно с оригинала!
В.А.